
*Leden, werft leden V. v. B. en
abonné's, zoomede adverteerders
voor het I. B. T.*

AFSCHRIFT.

Aan
Zijne Excellentie den Gouverneur-Generaal
van
Nederlandsch-Indië
te
Buitenzorg.

Geeft met verschuldigen eerbied te kennen het Bestuur van het Verbond van Vereenigingen van Overheidsdienaren (V.V.O.), als rechtspersoon erkend bij het Gouvernementsbesluit van 26 October 1918 No. 62;

dat er onder de Inlandsche ambtenaren, die alle, en onder de Europeesche ambtenaren die voor zoover zij een salaris hebben van minder dan f 400,— per maand, van aanspraak op het genieten van verlof in Europa zijn uitgesloten, velen zijn, die dienen op standplaatsen op dagen reizens afstand van hun geboorteplaats, waardoor de gelegenheid, ouders en familieleden terug te zien, voor hen niet bestaat;

dat bij sommige diensten met dit bezwaar rekening wordt gehouden, door, voor zoover ambtenaren aan overplaatsing onderhevig zijn, hen, nadat zij eenige jaren op een standplaats ver van hun geboorteplaats hebben gediend, voor zooveel mogelijk over te plaatsen naar een streek dicht bij die waar zij geboren werden en waar hun ouders en overige familieleden wonen;

dat evenwel tal van ambtenaren vaste standplaatsen hebben en daardoor de gelegenheid ontbreekt, te hunnen opzichte bovenbedoeld bezwaar te onder-
vangen;

dat het rekestrant daarom billijk voorkomt, dat een algemeene regeling wordt getroffen, waardoor deze ambtenaren gelegenheid zullen krijgen om na zeker aantal jaren dienst op een standplaats ver van hun geboorteplaats, hunne ouders en familieleden gedurende een langeren duur dan dien van het jaar-

lijksch vacantieverlof, waarvan zij veelal geen gebruik kunnen maken, te bezoeken;

dat deze regeling daarin zou kunnen bestaan, dat aan den Inlandschen en den Europeeschen ambtenaar, die geen aanspraak heeft op buitenlandsch verlof en dient op een standplaats ver van zijn geboorteplaats, na een aantal jaren onafgebroken dienst aanspraak wordt toegekend op binnenlandsch verlof, door te brengen in de streek, waar zijn ouders en familieleden wonen;

dat de vergadering van den Raad van Gedelegeerden van de bij het V.V.O. aangesloten vereenigingen, welke op 24 October 1931 te Bandoeng plaats had, aan rekestrant opdroeg, Uwer Excellentie te verzoeken, te willen bepalen, dat Inlandsche en Europeesche ambtenaren, dienende op standplaatsen ver van hun geboortestreek op voorwaarden, aan welke zij geen aanspraak op buitenlandsch verlof kunnen verleenen, na zes jaren onafgebroken dienst aanspraak krijgen op een binnenlandsch verlof van drie maanden, door te brengen in de streek, waar ouders en familieleden gevestigd zijn;

dat hierdoor aan een ernstig en, naar rekestrants bescheiden meening, zeer billijk verlangen van tal van ambtenaren tegemoet gekomen zal worden.

Redenen, waarom rekestrant Uwer Excellentie eerbiedig verzoekt, het daarheen te willen leiden, dat aan ambtenaren, ver van de streek hunner geboorte dienende op voorwaarden welke hen van aanspraak op het genieten van buitenlandsch verlof uitsluiten, aanspraak wordt verleend op een binnenlandsch verlof van drie maanden na zes jaren onafgebroken dienst, door te brengen in de streek, waar hun ouders en familieleden gevestigd zijn.

Hetwelk doende, enz.

het Bestuur van het Verbond van Vereenigingen van Overheidsdienaren,

(w.g.) F. H. W. Rooyackers, voorzitter,

(w.g.) D. M. G. Koch, secretaris.

Bandoeng, 12 Mei 1932.

DE NIEUWE SALARISCOMMISSIE.

Het bestuur van het Verbond van Vereenigingen van Overheidsdienaren verzoekt ons om opname van het volgende:

De door de regeering ingestelde nieuwe salariscommissie kreeg tot op d r a c h t ;

1e. Het ontwerpen van een herziening der bezoldigingen van de burgerlijke en militaire landsdienaren en het doen van voorstellen tot wijziging der met de bezoldigingsregelingen verband houdende voorschriften, met dien verstande, dat de financiële gevolgen der bestaande regelingen binnen redelijke grenzen worden teruggebracht.

2e. Indiening van voorstellen met betrekking tot de salaris-regelingen, welke al dadelijk in afwachting van de onder 1e. bedoelde algeheele herziening kunnen leiden tot vermindering van landsuitgaven.

Het huidige stelsel

Het bestaande salarisstelsel kent de „Grondslagen”, de „Regelingen” en de staten en schalen.

De grondslagen zijn de formuleeringen van de algemeene beginselen, welke bij den opbouw van het stelsel in het oog gehouden werden. Zij vormen het fundament, waarop het gebouw der B. B. L. werd opgetrokken.

De salarisschalen geven de bedragen der bezoldigingen aan, welke den ambtenaren ter belooning van hun arbeid in elke der honderden betrekkingen in den gouvernementdienst, met inachtneming van de in 37 artikelen vervatte bepalingen der „Regelingen”, worden toegekend. De regelingen wijzen iederen ambtenaar, gegeven de bijzonderheden van zijn opleiding, diplomabezit, vroegeren diensttijd, voorpractijk, enz., zijn plaats in de voor zijn betrekking vastgestelde salarisschaal aan, geven aan, hoe hij in die schaal wordt „ingepast”.

Deze opbouw van het bestaande salarisstelsel is logisch. De Salariscommissie-Damme heeft, uitgaande van bepaalde beginselen en criteria, een systeem van bezoldigingen ontworpen, dat, hoe men over die beginselen en criteria overigens ook moge denken, een sluitend geheel vormt. De verschillende bezoldigingen voor de betrekkingen in den gouvernementdienst staan onderling in onverbreekelijk verband.

Hoe dikwijls is het niet voorgekomen, dat, als een ambtenaren-organisatie om verbetering van de salarissen voor een bepaalde groep van landsdienaren vroeg, dit verzoek werd afgewezen, omdat bij inwilliging de eenheid van het systeem verbroken zou worden, indien dan niet ook aan tal van andere groepen een overeenkomstige salaris-verbetering zou worden toegekend?

In dezen logischen opbouw, in deze eenheid van het salarisstelsel der B.B.L. schuilt zijn kracht. Men moet het in zijn geheel aanvaarden, of in zijn geheel verwerpen. Enkele bepalingen der „Regelingen zijn voor wijziging vatbaar, welke wijzigingen een andere in-

Leden, steunt het H. B. en maakt

Uw organisatie sterk.

passing in de voor de betrekkingen vastgestelde salarisschalen ten gevolge kunnen hebben. Maar wijziging van in een of meer schalen genoemde salaris-bedragen is niet mogelijk zonder aantasting van de grondslagen van geheel het stelsel. Want wijziging van de schalen zal het gevolg moeten zijn van een herziening van criteria, in de grondslagen genoemd: de genoten opleiding, de vraag, of deze voor de betrekking vereischte opleiding al dan niet in Indië kan worden genoten, en de vraag, of aanvulling voor een betrekking nog „in beduidende mate moet geschieden uit kringen in Nederlandsch-Indië, van relatief geringe getalsterkte, wier algemeen levenspeil vooralsnog tot hogere bezoldiging (dan volgens een algemeen-Indisch salarisspeil) noopt”. Blijven deze criteria gehandhaafd, dan zullen de verhoudingen tusschen de in de verschillende schalen genoemde salaris-bedragen in hoofdzaak moeten blijven, zooals ze zijn. En worden deze verhoudingen door verlaging van de salarissen voor bepaalde betrekkingen verstoord, dan beteekent dit aantasting van de grondslagen. Het salarisstelsel hinkt dan op twee gedachten; de eenheid is verbroken. Van een bezoldigingssysteem kan dan niet meer gesproken worden.

De herziening.

Blijkens de opdracht voor de nieuwe salariscommissie bestaat haar taak niettemin in een technische herziening van de bezoldigings-regelingen, zonder herziening van de grondslagen. Die taak zal, naar vernomen werd, met zoo bekwamen spoed moeten worden volbracht, dat de wijzigingen met ingang van 1 Januari 1933 van kracht zullen kunnen worden. Het over 1933 en de volgende jaren aan salarissen uit te geven bedrag zal dan aanzienlijk geringer zijn dan het thans is, — het zal „binnen redelijke grenzen” teruggebracht zijn. Dit zal naar alle waarschijnlijkheid worden bereikt door maatregelen als: verlaging van topbezoldigingen voor tal van betrekkingen, overbrenging op korten termijn van vele B-betrekkingen

Leden, is Uw contributie reeds betaald en Uw achterstand aangezuiverd?

naar A-peil, verminderde diploma-waardeering, verminderde toekenning van voorpraktijk en van fictieven dienstdtijd, vertraging van promoties, enz. Te vreezen staat vooral, dat het blauwe potlood in de schalen geducht zal huishouden, waardoor van de éénheid van het bestaande stelsel nagenoeg niets zal overblijven, evenwel zonder dat een ander stelsel zal worden aanvaard, welks eenheid verlies vergoedt. In de plaats van een bezoldigingsstelsel krijgen wij dan een conglomeraat van regelingen en bepalingen, die uniforme behandeling van salaris-aangelegenheden vrijwel onmogelijk zullen maken en de deur zullen openzetten voor ernstige willekeur.

Standpunt V. V. O.

Hier zij nadrukkelijk op den voorgrond gesteld, dat het Verbond van Vereenigingen van Overheidsdienaren zich tegen herziening van het bestaande salarisstelsel niet verzetten zal. Het heeft tegen de invoering van de B.B.L. geageerd en heeft dit stelsel zijn critiek nooit gespaard. Maar het protesteert tegen een technische herziening van salarisschalen en bezoldigings-regelingen, waardoor het stelsel gedeeltelijk zal worden afgebroken en in plaats van een nieuw stelsel een rammelende opeenhooping van schalen en regelingen en voorschriften zal worden verkregen, welke naar gelang van de omstandigheden zullen worden gehanteerd en den ambtenaar per saldo op het punt van belooning voor de in zijne betrekking gepresteerde diensten geen enkel houvast meer zullen bieden. En het protesteert met klem tegen het feit, dat deze technische herziening ter hand genomen wordt in malaisetijd, nu, in verband met de sterk verminderde ontvangsten der indische schatkist, het aan personeels-uitgaven te besteden bedrag procentsgewijs hoog is. Want onder den indruk van die financieele moeilijkheden werd er toe besloten, met de uitgesproken bedoeling van sterke verlaging van dat bedrag, d.w.z. sterke verlaging van de aan

tal van betrekkingen verbonden bezoldigingen. Zoo zullen de voor de toekomst, ook voor normale en zelfs voor hausse-jaren, vast te stellen bezoldigingen door de invloeden dezer crisisjaren worden bepaald.

Dit is ook in flagranten strijd met de door den minister van Koloniën uitgesproken opvatting, dat het niet aangaat, in malaisetijd een salaris-regeling vast te stellen, die nog lang na terugkeer van betere toestanden zal hebben te gelden.

Het is overbodig, hier uitvoerig te betoogen, hoe de werving van werkkrachten en de functioneering van de gouvernementdiensten en -bedrijven hierdoor in komende jaren bedreigd zullen worden.

Wat vereischt wordt.

Een technische herziening van de salaris-regelingen, zoodanig, dat het gevaar dat een chaos ontstaan zal, ondervangen wordt, eischt een uitgebreide kennis van de technische details van het bestaande stelsel, van de bijzonderheden en de geschiedenis van elke der honderden betrekkingen in den gouvernementdienst en van het verband tusschen de aan de bekleeders van die betrekkingen naar gelang van de te stellen eischen toegekende bezoldigingen. De onontbeerlijkheid van deze speciale kennis, die voor de leiding van letterlijk elken tak van dienst onbereikbaar geworden is, heeft de werkzaamheid der toepassing van de bepalingen doen uitgroeien tot een vak op zichzelf, dat enkel beoefend kan worden door ambtenaren die de noodige kennis van de voorschriften en de noodige ervaring en routine in en door jarenlange hanteering ervan verwierven. De omvang en de beteekenis der afdelingen voor personeele zaken der verschillende diensten en bedrijven zijn in den loop der laatste tien à vijftien jaren sterk uitgegroeid; en elke dezer afdelingen heeft niet meer dan een of hoogstens een paar ambtenaren, die dit arbeidsveld voldoende beheerschen.

Een technische herziening van de salarisschalen en de bezoldigings-regelingen, waarbij de intensieve, directe en dagelijksche medewerking van in jarenlange praktijk der behandeling van personeelszaken geroutineerde ambtenaren ontbreekt, dreigt, tot een chaos te leiden, die jaar op jaar nog toenemen zal. Aan de leden der met deze herziening belaste commissie behooren daarom zeer hoge eischen van deskundigheid op dit gebied te worden gesteld.

De samenstelling der commissie.

Het is op het eerste gezicht duidelijk, dat van de leden der nieuwe salaris-commissie niemand in

ook maar geringe mate aan deze eischen voldoet. Tot voorzitter werd benoemd de directeur der Burgerlijke Openbare Werken, door opleiding en werkkring een technische ambtenaar, die, als iedere departementschef, de behandeling van de administratieve en personeels-aangelegenheden bij voorkeur aan den secretaris overliet. Dat de heer Van Buuren ook den meesterstitel bezit, zegt in verband met de taak der commissie niets. Leden zijn twee leden van den Raad van Indië: een gewezen gouverneur der provincie Oost-Java, en een gewezen regent, — ambten waarin gelegenheid tot het verkrijgen van gedetailleerde kennis van personeelszaken uiteraard ontbreekt. Lid is voorts de directeur van Financiën, voor wien hetzelfde geldt. En ten slotte omvat de commissie den chef van den generalen staf, wiens krijgswetenschappelijke studiën hem geen inzicht zullen hebben verschaft in het vraagstuk der bezoldiging van de landsdienaren, hetzij militaire of burgerlijke. Hoe de aldus samengestelde commissie van leeken op het gebied der haar opgedragen taak er in zou kunnen slagen, een herziening van de schalen en regelingen der B.B.L. te ontwerpen, welke vrij zou zijn van de kiem van hopelooze stelselloosheid en verwarring, is een raadsel.

De werkzaamheid van den heer J. G. Hoekman, oud-onderdirecteur van Landbouw, Nijverheid en Handel, als secretaris der commissie zal het gemis van deskundigheid der leden niet vergoeden. Zonder twijfel heeft de heer Hoekman méér begrip van personeels-aangelegenheden dan alle vijf leden der commissie tezamen, maar op het punt van kennis van de B.B.L. schiet ook hij te kort; er zouden gemakkelijk tientallen ambtenaren te noemen zijn, in wier schaduw hij niet kan staan.

De ambtenaren.

Door het V.V.O. is aan de regeering gevraagd, een vertegenwoordiger van de ambtenaren-vakbeweging in de commissie te benoemen. Eenig antwoord mocht niet worden ontvangen; het besluit inzake de benoeming van deze commissie van ondeskundigen zal als antwoord op het rekest beschouwd moeten worden.

De ambtenaren zijn de eerst en meest belanghebbenden bij de werkzaamheden der commissie. Onder de leiders hunner organisaties zijn er verscheidene, die door langdurige behandeling van personeelsbelangen een deskundigheid op dit gebied hebben verkregen, dank zij welke zij in den arbeid der commissie een zeer belangrijk aandeel zouden kunnen nemen. Benoeming van ten minste één vertegenwoordiger der ambtenaren-vakbeweging tot lid van de commissie

Maakt propaganda voor onze vereeniging.

zou een daad van eenvoudige rechtvaardigheid ten aanzien van de landsdienaren zijn geweest; en de regeering zou er door te kunnen gegeven hebben, aan de medewerking van terzake kundigen uit de kringen der direct-belanghebbenden waarde te hechten. Maar de ambtenaren-organisaties zijn bij de aanwijzing van de leden der commissie voorbij gegaan.

De Associatie van Vereenigingen van Academici kant zich mede hiertegen: het dagelijksch bestuur kreeg de opdracht der algemeene vergadering, krachtig te protesteeren tegen het feit, dat in de commissie tot herziening van het bezoldigings-stelsel geen vertegenwoordiger der ambtenaren-organisaties werd aangewezen.

In de Salariscommissie-Damme was ons verbond vertegenwoordigd door zijn voorzitter. In haar opdracht werd overleg met de organisaties der ambtenaren de commissie bepaaldelijk voorgeschreven. Met de woordvoerders van letterlijk elke groep ambtenaren werden dan ook uitvoerige besprekingen gevoerd; de notulen van die besprekingen vormen een boekdeel van honderden bladzijden.

Sindsdien zijn acht jaren verlopen. Het ruime inzicht, waarvan de regeering destijds blijk gaf, heeft plaats gemaakt voor de benepen opvattingen eener lichtschuwe bureaucratie. Twee salaris-verminderingen en andere maatregelen ten koste van de belangen der ambtenaren werden ingevoerd zonder dat, in welken vorm ook, met de organisaties dier eerstbelanghebbenden contact was gezocht; de regeering gaf te kennen, in haar oordeel geen belang te stellen, en achtte zelfs niet noodig, haar van de plannen mededeeling te doen.

Begrotings-commissie.

De begrotingscommissie, die voorstellen heeft te doen om op de kosten van het overheids-apparaat te bezuinigen, werd door de regeering samengesteld uit personen met veel te weinig kennis van de onderdeelen van dat apparaat, de geschiedenis er van, het

Eendracht

maakt

macht

ontstaan en den opzet der B.B.L., de bepalingen, welke de algemeene dienstvoorwaarden der ambtenaren regelen, om de consequenties van in overweging gegeven maatregelen te kunnen overzien. De regeering laat toe, dat de commissie een deel harer voorstellen niet publiceert, en, voor zoover deze wel openbaar gemaakt worden, dit doet via een niets met de aanlegenheden te maken hebbend particulier persbureau, in zóó vagen vorm, dat de ambtenaren-organisaties, die *nota bene* uitgenoodigd worden, opmerkingen over die voorstellen schriftelijk aan den secretaris der commissie mede te deelen, zich zelfs van hoofdzaken geen voorstelling kunnen vormen, zoodat zij, voor zoover zij niet weigeren, die nonchalant gedane uitnoodiging te accepteren, zich genoodzaakt zien, te vragen, wat eigenlijk bedoeld wordt. De begrotings-commissie stoot de ambtenaren voor het hoofd en negeert de protesten der organisaties. Maar de regeering schijnt niet noodig te vinden, haar een andere houding voor te schrijven.

Het „overleg”.

In haar toelichting op het bij den Volksraad ingediende voorstel tot invoering van een regeling voor het georganiseerd overleg betreffende algemeene ambtenaarszaken verzekert de regeering, waarde te hechten aan voorlichting door de leiders der ambtenaren-organisaties. Bij de instelling van de nieuwe salaris-commissie kreeg zij gelegenheid, te toonen, dat die verzekering haar ernst was. Maar geen vereeniging of centrale werd in die commissie vertegenwoordigd, en de opdracht zwijgt van eenigerlei overleg met de vereenigingen. Het is niet bekend, of de heer Hoekman vrijheid heeft, zich met de organisaties in verbinding te stellen; wellicht laat de commissie van zijn persoonlijk inzicht afhangen, of het gebeuren zal. Doch ook als de organisaties zullen worden „gehoord”, zoo is aan dit contact toch bij voorbaat alle waarde ontnomen, doordat de regeering in veel te korten tijd resultaten wil zien, m.a.w. voorstellen tot

verlaging van de bezoldigingen wil ontvangen. Wanneer deze voorstellen gereed zullen zijn, zal het voor vruchtbare principieele besprekingen met de vakvereenigingen, waarin bij een minder overhaaste werkwijze een waarborg voor behoud van het verband tusschen de verschillende schalen en bezoldigingen gevonden zou kunnen worden, te laat wezen. Juist omdat deze commissie van ondeskundigen niet weten kan, wat zij, door wijzigingen van schalen en regelingen voor te stellen, aan de grondslagen van het bestaande bezoldigingsstelsel dreigt te vernielen, is vertegenwoordiging van de ambtenaren-vakbeweging in de commissie onontbeerlijk. Want daar worden de denkbeelden vastgesteld, welke de heer Hoekman met zijn bureau zal hebben uit te werken.

Verbittering.

Ondanks het voorstel tot invoering van een regeling voor het georganiseerd overleg gaat de regeering voort, de belangen der ambtenaren te behandelen op een wijze, welke hen met toenemende verbittering vervult. In Nederland, noch in eenig ander land van Europa, dat niet dictatoriaal bestuurd wordt, zou mogelijk zijn, wat de Nederlandsch-Indische regeering de ambtenaren aandoet; dáár zou de overheid het niet wagen, buiten hen om dergelijke maatregelen te nemen, want zij zou weten, een verzet te ontketenen, waaraan zij niet dan met de grootste moeite het hoofd zou kunnen bieden. De Indische regeering — dat is: de Indische bureaucratie, die niets leert en niets afleert, niets voorziet en gelaten en hardnekkig achter de feiten aan loopt — is er aan gewend geraakt, dat de ambtenaren elken wissel, op hun leidzaamheid en hun eerbied voor het gezag getrokken, ten slotte loyaal honoreeren. Maar zij dient te beseffen, dat die wissel niet maar telkens meer kan worden verzwaaard. De stemming onder de ambtenaren is slechter dan zij ooit was. Als hun verzet de tot dusver gekozen wegen gaat verlaten en de verbittering zich baan breekt op een wijze, welke noch de regeering, noch de leiders der organisaties wenschen, dan zal het de regeering zijn, die de verantwoordelijkheid daarvoor ten volle draagt.

DE VEREENIGING VAN BOUWKUNDIGEN.

In algemeene vergadering.

De komende salarisherziening. — De positie der architecten. — Naar een volwaardige M.T.S.

Zondag 15 Mei heeft de Vereeniging van Bouwkundigen in het Loge-gebouw aan den Vrijmetselaarsweg te Batavia haar jaarlijksche algemeene vergadering gehouden. De bijeenkomst was verdeeld in een huishoudelijk en een openbaar gedeelte.

De huishoudelijke vergadering.

In de huishoudelijke bijeenkomst werden o.m. de jaarstukken behandeld en het algemeen bestuursbeleid besproken. De heer W. H. Th. Marcus werd tot voorzitter herkozen, de heer J. P. S. Roks tot redacteur van het orgaan. Verder zijn in het Hoofdbestuur herkozen de heeren R. Moh. Enoch, J. C. de Keyzer en R. M. Soejatiman.

In de plaats van de heeren R. M. Soejatiman en F. van Sprew werden gekozen de heeren R. Kamarga en J. H. van Mechelen.

Het hoofdbestuur kreeg een blanco mandaat om een intensieve propaganda te voeren voor de invoering van het „bezoldigingsstelsel-Béraud” en om het noodige te verrichten voor een billijke regeling van een buitenlandsch en een binnenlandsch verlof conform het steeds door de Ver. van Bouwkundigen gehuldigde beginsel: „gelijke monniken, gelijke kappen”.

De openbare bijeenkomst.

Om tien uur opende de voorzitter, de heer W. H. Th. Marcus de bijeenkomst met een woord van welkom tot de aanwezigen, in het bijzonder de vertegenwoordigers van het V.V.O., de Ver. van Waterstaatsingenieurs, den Spoorbond, den Bond van Administratief Personeel, den Postbond en den Bond van Middelbaar Personeel bij het Gevangeniswezen, onder mededeeling, dat de Douanebond en de Ver. van Gezagvoerders en Stuurlieden bericht van verhindering gezonden hadden. In een afzonderlijk welkomstwoord tot de pers verklaarde spreker, dat het hem een behoefte was zijn waardeering te betuigen voor de houding, die het *Bat. Nieuwsblad* t.a.v. de belangen der ambtenaren betracht, ook al spaart het blad hun zijn critiek niet, waar het meent, dat critiek noodig is. Spreker betreurde het, dat de opkomst der leden niet grooter was, doch weet dit aan de tijdsomstandigheden. In dit verband memoreerde hij den tijd van ellende, die de vereeniging en haar leden doorgemaakt hebben en noemde in het bijzonder het risico, dat thans elken ambtenaar der B 12-schaal bedreigt, wanneer hij met buitenlandsch verlof wil gaan, n.l. dat hem daartoe de vrijheid gelaten wordt doch onder mededeeling, dat hij dan tevens op wachtgeld zal worden gesteld. Het heeft spreker inmiddels getroffen, dat de Raad van Departementshoofden besloten heeft de salarisherziening te houden binnen het kader en op de grondslagen der B.B.L. Er komt dus geen scheiding tusschen importkrachten en niet-importkrachten. Gerust is spreker op dit punt evenwel niet en hij vreest, dat een camouflerende gedraglijn zal worden gevolgd, waardoor tenslotte toch de A. en B-ambtenaren getroffen zullen worden. En dit zou niet te aanvaarden zijn. Ook het communiqué der jongste paleisvergadering (dat spr. in extenso voorlas) heeft zijn ongerustheid ter zake niet weggenomen. Intusschen zal de Ver. van Bouwkundigen vertegenwoordigd zijn op de door het V.V.O. belegde meeting van ambtenaren-organisaties te Bandoeng. Spreker duidde op plannen om op de groote plaatsen groote vergaderingen te beleggen om te protesteeren tegen een mogelijke blijvende salarisvermindering in het bijzonder voor de reeds in dienst zijnde ambtenaren. Een tijdelijke korting is wellicht nog te verdragen, om het budget kloppend te maken, hoewel men niet weet wat de Regeering daar eventueel tegenover zal stellen, doch een blijvende zal zeker niet aanvaard kunnen worden, vooral niet wijl wij weten — aldus spreker — dat de fout niet bij ons ligt, doch waarschijnlijk bij de Regeering. In elk geval zal de Ver. van Bouwkundigen in deze achter het V.V.O.-bestuur staan.

Het architectsexamen.

Vervolgens stelde de voorzitter aan de orde een voorstel van een der leden om het H.B. op te dragen het noodige te verrichten, opdat h.t.l. een staatsexamen worde ingesteld op gelijk peil als het examen voor architect B.O.W. of van de Genie.

Uit de toelichting blijkt, dat de voorsteller zich heeft laten leiden door de meening, dat het dit jaar zeer waarschijnlijk de laatste maal zal zijn, dat het examen voor architect B.O.W. zal worden afgenomen. De voorzitter deelde mede, dat deze meening niet geheel juist is. In elk geval heeft hij van den directeur B.O.W. vernomen, dat het examen (ook bij een eventuele verkaveling van het departement) als dienst-

*Geeft steeds uw volle kracht aan
onze vereeniging.*

Zij staat ons aller belang voor.

examen onmisbaar zal blijven en dus niet afgeschaft wordt.

Na eenige verdere toelichting gaf de vergadering het Hoofdbestuur volmacht om ten deze naar bevind van zaken te handelen.

De waardeering van het architects-diploma.

Daarna was aan de orde een voorstel van een der leden om het Hoofdbestuur op te dragen het noodige te verrichten opdat het diploma van architect B.O.W. doorlopend wordt gewaardeerd met f 50.— per maand meer dan de wedde-regeling van de Schaal B 12 aangeeft.

Naar uit de toelichting van den voorsteller, den heer J. C. de Keyzer, blijkt, heeft hij het voorstel ingediend wijl hij het als een bezwaar voelt, dat er zoo groot verschil gemaakt wordt in de waardeering van het architects-diploma en het einddiploma M.T.S. Zonder volledige gelijkstelling te vragen, wil hij toch het verschil eenigszins verkleinen.

Met de opmerking, dat de mogelijkheid niet uitgesloten is, dat het architects-examen straks nog lager gewaardeerd wordt, stelde de voorzitter voor, het Hoofdbestuur ook hierin de vrije hand te laten, waarmede de vergadering accoord ging.

De hoofdopzichters.

Naar aanleiding van een volgend voorstel van een der leden om aan de Regeering voor te stellen voor niet-gediplomeerde doch in de practijk uitblinkende hoofdopzichters de betrekking van adjunct-architect te creëren verklaarde de vergadering accoord te gaan met het prae-advies van het H.B., dat het voorstel niet geheel juist vond en in de plaats daarvan zal trachten te bereiken, dat de hoofdopzichters nog een eindpromotie van f 75.— kunnen krijgen, gelijk voor de ambtenaren der B 11-schaal geldt. De voorzitter merkte hierbij op, dat hiervan uiteraard eerst sprake zal kunnen zijn, wanneer de tijdsomstandigheden zich gewijzigd hebben.

Een volwaardige M. T. S.

Vervolgens nam de vergadering een voorstel van het Hoofdbestuur aan, waarbij aan dit bestuur opgedragen wordt wederom intensief propaganda te voeren voor de oprichting, zoo spoedig als mogelijk zal zijn, van een volwaardige Middelbare Technische School. Zoowel de voorzitter als de heer de Keyzer gaven hierbij een uitvoerige toelichting.

De eerste gewaagde hierbij met waardeering van de bespreking van het salarismvraagstuk in het *Bat. Nieuwsblad* en legde den nadruk op de noodzaak om ook in het particuliere de bestaanskansen van de hiergeborenen te verbeteren, mede met het oog op de toekomst, wanneer weer betere tijden zullen zijn aangebroken en de M.T.S.-abituriënten in Holland opnieuw een débouché zullen vinden op de Indische arbeidsmarkt. Tegen de beweringen, met name van particuliere werkgeverszijde, omtrent de karaktereigenschappen van den Indo heeft spr. in dit verband immer scherp stelling genomen.

De heer de Keyzer wees in verband met dit voorstel op het standpunt, dat de Vereeniging immer ingenomen heeft, n.l. dat selectie in alle gevallen een onmisbare voorwaarde is voor het goede functioneeren van den dienst. Om daaraan te voldoen is ook de verbetering der opleiding vereischte. Spr.

hoopte ten deze op de medewerking der Vereeniging van Waterstaatsingenieurs.

Salaris- en positieregeling.

De vergadering nam daarna aan een tweede voorstel van het H.B. om dit op te dragen al het mogelijke in het werk te stellen, opdat de salaris- en positieregeling van het B 12-personeel van de B.B.L. bij invoering van een nieuw bezoldigingsstelsel niet in het gedrang komt. De voorzitter bracht hierbij naar voren, dat in de commissie alle belangengroepen vertegenwoordigd moeten zijn.

Werkprogramma 1932—1933.

Vervolgens nam de vergadering het werkprogramma voor het vereenigingsjaar 1932—1933 aan, dat de volgende punten bevat:

1. Alle pogingen in het werk te stellen tot stabilisatie van de Vereeniging van Bouwkundigen in Ned.-Indië, en intensieve propagandavoering onder alle technici die volgens de statuten lid of buitengewoon lid kunnen zijn.
2. Actie te voeren opdat zoo spoedig mogelijk de rechtspositie-regeling voor ambtenaren een feit is, in het belang zoowel van de ambtenaren als van den Lande.
3. Actie te voeren opdat de technici der B. 12 schaal niet gedupeerd worden door de herziening van het Buitenlandsch verlofsreglement.
4. Actie te voeren tegen eventuele blijvende salarisvermindering.

5. Alle andere wettige handelingen welke onze positie zullen kunnen versterken en in het belang zijn van onze nabestaanden.

Slot.

Nadat de vergadering besloten had de volgende alg. vergadering te Semarang te houden, werd het woord verleend aan den heer Rooyackers van het V.V.O., die de Ver. van Bouwkundigen dankte voor het vertrouwen in het Verbondsbestuur en de verzekering gaf, dat dit ook voor de belangen der hiergeborenen zal waken.

Vervolgens sprak de vertegenwoordiger van den Bond van Middelbaar Gevangenispersoneel zijn dank uit voor de ontvangen uitnoodiging; spr. zag daarin een bewijs, hoezeer men thans van de noodzaak van samenwerking doordrongen is.

Beide speeches werden met applaus ontvangen.

Daarop sloot de voorzitter de vergadering met een woord van dank en een opwekking tot de leden om hetgeen hier besproken was naar buiten uit te dragen en degenen onder hun collega's, die nog niet georganiseerd zijn, te doen inzien, dat men een organisatie niet kan missen.

Noot H. B. Aangezien onze eigen notulen van de A. V., die uiteraard uitgebreider zijn, nog niet kunnen worden gepubliceerd, hebben wij voorloopig het verslag van het Bat. Nieuwsblad overgenomen.

H. B.

ONZE BOEKENLIJST

Bij onzen Administrateur, Petodjosawah Zuid, Gang VI Batavia-Centrum, zijn de ondervolgende boeken te krijgen, na toezending van de kosten per postwissel. Geeft deze lijst ook ter inzage aan Uwe kennissen, die (nog) geen lid zijn der Vereeniging van Bouwkundigen. Bij beduidende afname kunnen wij korting of provisie toestaan.

1. Staten voor de berekening van grondverzet	à f 0.30	franco p.p. f 0.40
2. Een économischer werkwijze voor oppervlakte-asphalteering	„ „ 1.—	„ „ 1.10
3. Technische Hygiëne „Waternverzorging.”	„ „ 2.50	„ „ 2.75
4. Knikmonogram	„ „ 0.25	„ „ 0.30
5. Keuring van dakpannen	„ „ 0.15	„ „ 0.20
6. Opgave Architects-examen 1928	„ „ 0.75	„ „ 0.85
7. Opgave Architects-examen 1930	„ „ 1.—	„ „ 1.10
8. Statisch bepaalde en niet-statisch bepaalde balken	„ „ 0.75	„ „ 0.85
9. Grepen uit de leer der Hydraulica	„ „ 1.25	„ „ 1.35
10. Gewapend-beton. Statica en sterkteleer. Deel I.	„ „ 2.50	„ „ 2.60
11. Gewapend-beton. Deel II	„ „ 4.—	„ „ 4.20
12. De beteekenis van den cementsteen in gietbeton	„ „ 1.—	„ „ 1.10
13. Krachtleveringsmachines	„ „ 2.—	„ „ 2.10
14. De Compensatie-planimeter.	„ „ 0.25	„ „ 0.30
15. Ranglijstenboekje Schaal B. 12 personeel bij de B. O. W., en ledenlijst V. v. B.	„ „ 0.25	„ „ 0.30

Bij bestellingen boven f 10.— geven wij 10% korting; boven f 25.— kunnen wij 15% korting toestaan. Bestellingen tot een hooger bedrag nader overéén te komen. H.B.